

Η πανήγυρη του Προφήτου Ελισσαίου στην ομώνυμη Ιερά Μονή στην Ιεριχώ

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Παρασκευή 27 Ιουνίου 2025 εορτάσθηκε με το παλαιό εορτολόγιο στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η μνήμη του Αγίου Προφήτου Ελισσαίου στην επ' ονόματι αυτού Ιερά Μονή, η οποία βρίσκεται στην Ιεριχώ.

Προς τιμήν της μνήμης Προφήτου προεξήρχε της πανηγυρικής θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του Γέροντος Αρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πτολεμαίδος κ. Μακαρίου και Αγιοταφικών

Ιερομονάχων ων πρώτος ο Γέρων Δραγουμάνος Αρχιμανδρίτης π. Ματθαίος.

Τους ύμνους απέδωσε ο Πρωτοψάλτης του Ναού της Αναστάσεως διάκονος π. Ευστάθιος, ενώ συμμετείχαν πιστοί της περιοχής και προσκυνητές εξ Ιεροσολύμων και άλλων περιοχών παρουσία του Προξένου του Ελληνικού Γενικού Προξενείου στα Ιεροσόλυμα κ. Πέτρου Αναγνωστάρα.

Στο Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας κήρυξε τον θείο λόγο ο Μακαριώτατος ως

έπεται:

«Προβλέπει θεϊκῇ, Ἡλιοῦ σε ὁ μέγας, σοφὲ Ἐλισσαιέ, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν, εὐσεβοφρόνως τιμῶντες, σὺν τούτῳ σε ἔνδοξε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ἐλλάμψαν τόν Προφήτην Ἐλισσαῖον συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ φερωνύμῳ αὐτοῦ Μονῇ ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ καὶ ἀγιογραφικῇ πόλει Ἱεριχώ, ἵνα πανηγυρικῶς ἐορτάσωμεν τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ Ἐλισσαῖος ὑπῆρξεν φοιτητὴς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἐχρίσθη προφήτης τῇ ἐντολῇ τοῦ Κυρίου· «καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν· (τόν Ἡλιοῦ) πορεύου, ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου καὶ ἤξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ καὶ τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφὰτ κρίσεις εἰς προφήτην ἀντὶ σοῦ. ...καὶ ἀπῆλθεν ἐπ’ αὐτόν καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ’ αὐτόν. καὶ ἀνέστη Ἐλισσαιέ καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλιοῦ καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.» (Πρβλ. Γ΄ Βασιλ. 19, 15-21), λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Διὰ τῆς μηλωτῆς του ὁ Προφήτης Ἠλίας μετέδωκεν εἰς τόν Ἐλισσαῖον τὸ πνεῦμα του, τούτέστιν τὴν προφητικὴν αὐτοῦ ἀποστολήν.

Ἀξιοσημείωτον ὅτι οἱ Προφῆται προεφήτευσον τῇ φωτιστικῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς μαρτυρεῖται τοῦτο ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου λέγοντος: «Οὐ γάρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτέ προφητεία, ἀλλ' ὑπό Πνεύματος Ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν ἅγιοι Θεοῦ ἄνθρωποι», (Β' Πέτρ. 1,21). Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Ἄντικρυς (=φανερῶς) οὖν δείκνυσιν ὅτι τοῦ Ἁγίου Πνεύματός ἐστιν ἐνέργεια τό προφητεύειν».

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδείκνυται ἐναργέστατα ὅτι ὁ θεσπέσιος Ἐλισσαῖος ἦτο ὁ ἐκλεκτός, τούτέστιν ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐλάλει προφητείας ἐμπνεόμενος καί κατευθυνόμενος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ θαυμαστός Ἐλισσαῖος ἐγένετο διακονητής τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Πολλὰ δέ τεράστια (=μεγάλα σημεῖα) λέγει ὁ βιογράφος αὐτοῦ, ἐποίησεν ὁ Θεός διὰ χειρός Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου. Οὗτος διὰ τῆς μηλωτῆς τοῦ διδασκάλου του, προφήτου Ἡλιοῦ, διεχώρισε τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ ἔνθεν καί ἔνθεν, καί διεπέρασεν αὐτόν· ἐξ αἰτίας δέ τοῦ γεγονότος τούτου, οἱ «υἱοὶ τῶν προφητῶν» διέγνωσαν ἐν αὐτῷ τό πνεῦμα τοῦ διδασκάλου των Ἡλιοῦ καί προσεκύνησαν αὐτόν ἕως ἐδάφους, (Δ' Βασιλ. 2, 13-15).

Τό δέ προφητικόν χάρισμα τοῦ δικαίου Ἐλισσαίου συνδέεται μετ' ἐκτάκτων ἐνεργειῶν καί ποικίλων θαυμάτων. Μετέβαλεν εἰς πόσιμα τὰ ὑφάλμυρα ὕδατα πηγῆς τινος παρά τήν Ἱεριχώ, «καί ἰάθησαν τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης κατὰ τό ρῆμα, Ἐλισσαιέ, ὃ ἐλάλησε» (Δ' Βασιλ. 2, 19-22). Κατηράσθη τὰ καταπαίζοντα αὐτόν παιδάκια, τὰ ὁποῖα κατεσπάραξαν δύο ἄρκτοι (Δ' Βασιλ. 2, 23-25). Ἐπολλαπλασίασε τό ἔλαιον πτωχῆς χήρας, διὰ νά ἀπαλλάξη αὐτήν ἐκ σοβαρῶν χρεῶν (Δ' Βασιλ. 4, 1-7). Ἀνέστησε τόν υἱόν φιλοξενησάσης αὐτόν πλουσίας Σουμαντίδος γυναικός (Δ' Βασιλ. 4, 18-37).

Ἐθεράπευσεν ἐκ τῆς λέπρας τόν Ἀραμαῖον στρατηγόν Νεεμάν (Δ' Βασιλ. 5, 1-4). Ἐτιμώρησε διὰ τῆς νόσου τῆς λέπρας τόν πονηρόν καί φυλάργυρον ὑπηρέτην τοῦ Γιεζί. (Δ' Βασιλ. 5, 20-27). Ἐφερεν εἰς τήν ἐπιφάνειαν βυθισθέν εἰς τόν Ἰορδάνην ποταμόν σιδηροῦν ἐργαλεῖον (Δ' Βασιλ. 6, 6-7) ὡς καί πολλά ἄλλα. Ἀξιοσημείωτον ὅτι εθαυματουργήσῃ καί μετὰ θάνατον, ἀναστήσας ἕνα νεκρόν ριφθέντα εἰς τόν

τάφον του καί ἐλθόντα εἰς ἐπαφήν μετά τῶν ὀστέων του, «καί ἔρριψαν τόν ἄνδρα ἐν τῷ τάφῳ Ἑλισσαιέ, καί ἐπορεύθη καί ἤψατο τῶν ὀστέων Ἑλισσαιέ, καί ἔζησε καί ἀνέστη ἐπὶ τούς πόδας αὐτοῦ», (Δ' Βασιλ. 13, 20-21).

Ὁ μακάριος Ἑλισσαῖος διεκρίνετο, ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, Ἡλίας ὁ Θεσβίτης, διὰ τό ἀτρόμητον αὐτοῦ ἀλλά καί διὰ τήν ὑπερφυσικήν του δύναμιν, ὡς διατυποῦται τοῦτο ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Σοφίας Σειράχ, λεγούσης: «Ἡλίας, ὃς ἐν λαίλαπι ἐσκεπάσθη, καὶ Ἑλισσαιὲ ἐνεπλήσθη πνεύματος αὐτοῦ· καὶ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ οὐκ ἐσαλεύθη ὑπὸ ἄρχοντος, καὶ οὐ κατεδυνάστευσεν αὐτὸν οὐδεὶς. πᾶς λόγος οὐχ ὑπερῆρεν αὐτόν, καὶ ἐν κοιμῇσιν ἐπροφήτευσεν τὸ σῶμα αὐτοῦ· καὶ ἐν ζωῇ αὐτοῦ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμάσια τὰ ἔργα αὐτοῦ», (Σοφία Σειράχ 48, 12-14).

Μεταξύ τῶν τεράτων τούτέστιν τῶν θαυμάτων ἢ καλλίτερον εἰπεῖν τῶν ἐν ζωῇ ἐνεργειῶν τοῦ Ἑλισσαίου ἦτο ἡ ἐκρίζωσις τῆς εἰδωλολατρείας γενικώτερον καί τῆς λατρείας τοῦ Βαάλ εἰδικώτερον, κατὰ τήν ὁποίαν ἐπροσφέροντο καί ἀνθρωποθυσίαι. Τοῦτο μαρτυρεῖ τήν θεοσεβειαν τοῦ Ἑλισσαίου, ὁ ὁποῖος κατὰ τήν κλῆσιν τοῦ εἰς τό προφητικόν ἀξίωμα ἐπέδειξεν ἀφ' ἑνός ὑπακοήν εἰς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ἀφ' ἑτέρου τελείαν αὐταπάρνησιν καί καθαρότητα καρδίας, ἡ ὁποία εἰσδέχεται τῆς ἀληθοῦς θεοπτίας τό φῶς. «Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τόν Θεόν ὁψονται» (Ματθ. 5,8) λέγει Κύριος. Τόσον οἱ προφῆται τοῦ Νόμου τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅσον καί οἱ Ἀπόστολοι τῆς Καινῆς Διαθήκης, οἱ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κληθέντες ἐγένοντο δοχεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Διό καί ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία τοῦ ποιεῖν τέρατα καί θαυμάσια.

Ἀκούσωμεν καί τοῦ ὑμνωδοῦ ἀναφωνοῦντος καί λέγοντος: «Διπλῆν τὴν χάριν εἰληφὼς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὥφθης θαυμαστὸς πᾶσι τοῖς πέρασι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προστρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως, καὶ βοῶσί σοι· Χαίροις Προφῆτα θεσπέσιε».

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει τὴν σεπτὴν μνήμην τοῦ προφήτου Ἐλισσαίου, διότι οὗτος ὑπῆρξεν κατ' ἐξοχὴν ὄργανον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος δηλονότι τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καί ὄργανον τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, προκαταγγείλας τό μέγα μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Θεόπνευστος Ἐλισσαῖος ἀναγνωρίζεται ὡς ὁ θεολόγος τῶν Προφητῶν, διότι ἔλαβεν διπλῆν τὴν χάριν, τοὔτέστιν τὴν φωτιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καί ἐγένετο ὁ κῆρυξ τῆς θείας δικαιοσύνης.

Διό καί ἡμεῖς παρακαλέσωμεν τόν «ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ», Ἐλισσαῖον τόν θεσπέσιον, ἵνα σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καί Μητρός τοῦ Θεοῦ καθικετεύῃ τόν ἐλεήμονα Θεόν, ἀξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀλλὰ καί τῆς ἐπικρατήσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῇ δοκιμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν καί ἅπαντι τῷ κόσμῳ. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά.

Εν συνεχεία ο Μακαριώτατος ανέγνωσε την ευχή των οπωρών, σταφυλών, σύκων και άλλων εδωδίων που υπάρχουν στην Ιεριχώ.

Άμα τη Απολύσει ο νέος Ηγούμενος Ιερομόναχος π. Δοσίθεος δεξιώθηκε τον Μακαριώτατο και το εκκλησίασμα. Το μεσημέρι η Κοινότης Ιεριχούς και ο Ηγούμενος παρέθεσαν τράπεζα.

Μετά το πέρας της πανηγύρεως ο Μακαριώτατος μετά της τιμίας Συνοδείας του επισκέφθηκε το εν Ιεριχώ καινούργιο γηροκομείο με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Διοκαισαρείας κ. Βενέδικτο τη χορηγία του κ. Σάμερ Χούρη.

